

O PEKLE

Protože dnešní materialisticko-konzumní svět a ani mnozí křesťané nevěří v konečný a neměnný pobyt lidské duše v nebeské slávě nebo v pekelných mukách, nebude na škodu si osvěžit paměť biblickými verši a dalšími myšlenkami na toto téma.

- Světci a mnozí řadoví věřící měli dříve větší odvahu hlásat Kristovo poselství, protože měli samozřejmou a reálnou vizi jak nebe, tak především pekla. Protože se báli pekla, nebáli se lidí. Dnes je tomu naopak. Lidé se dnes pekla nebojí, zato se bojí lidí, resp. jejich mínění - kdybych totiž projevili svou víru na veřejnosti, měli by mě za blázna, což si jako „moderní matrikový křesťan“ nemohu dovolit.

- Pokud neexistuje Bůh, neexistuje absolutní spravedlnost, tedy ani nebe, ani peklo. Z této lži zaseté do hlav lidí profituje ďábel a rozšiřuje své království na zemi, což vidíme kolem sebe každý den.

Co o pekle říká Písmo Sväté:

Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé. Kdo zvítězí, dostane toto vše; já mu budu Bohem a on mi bude synem. Avšak zbabělci, nevěrní, nečistí, vrahové, cizoložníci, zaklínači, modláři a všichni lháři najdou svůj úděl v jezeře, kde hoří oheň a síra. To je ta druhá smrt.

(Zjevení sv. Jana 21,6-8)

Jistě stojí za pozornost, že právě zbabělci jsou na prvním místě mezi těmi, kdo aspirují na věčný pobyt v pekle. Proč asi? Možná právě proto, že zbabělost je matkou všech ostatních vyjmenovaných hříchů...

Tak jako se tedy sbírá plevel a pálí ohněm, tak bude i při skonání věku. Syn člověka pošle své anděly, ti vyberou z jeho království každé pohoršení a každého, kdo se dopouští nepravosti, a hodí je do ohnivé pece; tam bude pláč a skřípění zubů. Tehdy spravedliví zazáří jako slunce v království svého Otce. Kdo má uši, slyš!

(Matouš 13,40-43)

Tak bude i při skonání věku: vyjdou andělé, oddělí zlé od spravedlivých a hodí je do ohnivé pece; tam bude pláč a skřípění zubů.

(Matouš 13,49-50) a další verše viz Matouš 22:13; 24:51; 25:30

A jestliže tě svádí oko, vyloupni je; je lépe pro tebe, vejdeš-li do Božího království jednooký, než abys byl s oběma očima uvržen do pekla, kde jejich červ neumírá a oheň nehasne.

(Marek 9:47-48)

... kde jejich červ neumírá a oheň nehasne – Je to snad málo názorné vyjádření pro nekonečné utrpení v pekelných mukách, o kterých jsme jako moderní lidé přesvědčeni, že neexistují, nebo že nám se něco takového nemůže stát? Pán Bůh je jistě milosrdný, ale i spravedlivý. O milosrdenství ho musíme prosit v modlitbě a ne jen bezpracně v Jeho milosrdenství doufat! A naše víra se musí odrazet v našich skutcích /Stejně tak i víra, není-li spojena se skutky, je sama o sobě mrtvá. (List Jakubův 2:17) + On odplatí každému podle jeho skutků. (Římanům 2:6), jinak je naše doufání v Boží milosrdenství plané.

Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají. (Židům 11:6)

A nakonec ještě jedna citace z Písma Sv. pro ty, kteří alibisticky tvrdí, že do pekla se nikdy nedostanou, protože nekradou, nezabíjejí, nepomlouvají... Jinými slovy mají sami před sebou tzv. čisté svědomí.

Říkáme-li, že s ním máme společenství, a přitom chodíme ve tmě, lžeme a nečiníme pravdu. Jestliže však chodíme v světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu. **Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není.** Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti. **Říkáme-li, že jsme nezhrěšili, děláme z něho lháře a jeho slovo v nás není.** (1.list Janův 1:6-10)

Ve světle těchto veršů a krátkých úvah, skloňme svou hlavu před Pánem Bohem, pokořme se před Ním a modleme se spolu s celníkem „**Bože, slituj se nade mnou hříšným.**“ (viz Lukáš 18:13), abychom po naší tělesné smrti nemuseli zakoušet věčné utrpení a aby i o nás Pán Ježíš řekl podobná slova jako o onom celníkovi:

„Pravím vám, že ten celník se vrátil ospravedlněn do svého domu, a ne farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“

(Lukáš 18:14)